

Ježíšův kamarád Karlík

Příběhy končívají svatbou, ten náš svatbou začíná. Oba jsme si přáli mít co nejdříve děti a velkou krásnou rodinu.

Za dva měsíce jsme zjistili, že čekáme děťátko. Moc jsme se na něj těšili a do poslední chvíle jsme netušili, zda to bude holčička nebo kluk.

A byl to kluk! Narodil se 16. února den před Popeleční středou a dali jsme mu jméno Karlík. Byl maličký, ale velmi krásný, s jemnými vlásky a širokým úsměvem.

Brzy se ale vyskytly komplikace. Lékaři zjistili, že mu střívka nepracují, jak by měla, a hned druhý den musel na operaci.

Operace proběhla dobře a Karlík bydlel v teploučkém inkubátoru, kde nabíral sílu, aby mohl brzy domů. Tak tam strávil necelých šest týdnů. Někdy mu bylo hůře, jindy lépe.

Jednou večer se však dostavily velké komplikace.

Nakresli Karlíkovi lodičku!

Karlík musel znovu na operaci, přestože jeho tělíčko bylo velmi slabé. Neměli jsme na vybranou. Milí doktoři a sestřičky se o Karlíka celou noc starali a snažili se mu pomoci, ale ráno už Karlík neměl sílu dál bojovat. V úterý Svatého týdne odešel do nebe.

Bylo mu teprve šest týdnů. Narodil se den před Popeleční středou, zemřel ve Svatém týdnu a na Velký Pátek měl pohřeb. Vzkříšení už slavil v nebi. Čeká tam na nás a přimlouvá se za nás. Věřím, že mu vděčíme za jeho další dva krásné zdravé sourozence, Editku a Cyrilka, oba narozené šestnáctého, jako Karlík.

Věřím, že ač naše setkání bylo mnohem kratší, než jsme si přáli, o to větší bude radost, až se spolu sejdem v nebi, kde není žádná bolest a je tam tolik radosti, kolik jí za celý dlouhý život nepotkáme.

Karlík umřel malý. Stále to bolí a ta bolest asi nikdy nezmizí, ale víra, že jsme se neviděli naposledy, že se zase shledáme a pak už budeme NAVŽDY spolu, nám pomáhá žít dál...

